

Sagsbehandlere i overflod

Jesper Andersen fra Aarhus har ikke tal på, hvor mange sagsbehandlere der har læst hans journal

I København har han ingen steder at bo. Så Jesper Andersen bor på gaden, sover hos venner og bekendte eller i sin bil. Uden penge.

- Jeg kom i kontakt med Københavns Kommune, men de ville ikke hjælpe mig med kontanthjælp, fordi jeg ikke havde nogen adresse i byen. De synes, det var bedst, at jeg rejste tilbage til Fyn, fortæller han.

Det hårde miljø

Det gør Jesper Andersen ikke. For han vil ikke tilbage til det hårde miljø af kriminalitet og narko, han kom fra. I stedet kommer han i kontakt med Gaderummet – et social-psykologisk fristed for unge, der holder til på gaden. For første gang oplever Jesper Andersen, at der bliver lyttet til ham og hans behov.

- De tog mig alvorligt og lyttede til, hvad jeg sagde, og hvad jeg gerne ville med mit liv. Og de hjalp mig med at kontakte kommunen, siger Jesper Andersen, som på det tidspunkt får adresse hos Gaderummet.

borgerne, spænder ben i stedet.

- Systemet er stift og bureaukratisk. For eksempel bliver erklæringen om oplysningspligten sendt til mig. Den skal jeg udfylde og sende retur, så den kan blive godkendt, og til sidst bliver den sendt til min ydelsessagsbehandler, som så udbetaler kontanthjælpen, fortæller han.

Noget af det, der også frustrerer ham, er, at han ikke kan komme i kontakt med sine sagsbehandlere.

- Hvis jeg havde problemer med min økonomi, og jeg ville tale med min sagsbehandler, mødte jeg tit en låst dør. Så skulle jeg kontakte en vagt, der førte mig til et værelse, og her skulle jeg vente, til sagsbehandleren havde taget stilling til, om hun ville se mig, forklarer han.

Efter nogle år i København kommer han i kontakt med en gammel kammerat fra Aarhus. Kammeraten tilbyder Jesper Andersen en sofa at sove på, og det tilbud tager han imod. Og flytter til Jylland.

Sagsbehandlere i tre byer

Noget af det, der frustrerer Jesper Andersen, er, at han ikke kan komme i kontakt med sine sagsbehandlere.

af Helle Horskjær foto Sanne Berg

11 sagsbehandlere. Så mange havde Jesper Andersen på et tidspunkt. I tre forskellige kommuner. Han mødte sin første sagsbehandler i barndommen, og siden er mange flere kommet til. Uoverskueligt og frustrerende kalder han det.

- Det var fuldstændigt vildt. Jeg havde sagsbehandlere i Odense, København og Aarhus, og der var ingen af dem, der ville have noget med mig at gøre. De tre kommuner forsøgte alle at sende mig videre, fortæller Jesper Andersen.

Da han er 13 år, dør hans mor, og fra det tidspunkt, til han er myndig, bliver han kastet frem og tilbage mellem sin alkoholiserede far og forskellige institutioner. Som 18-årig fortæller en sagsbehandler, at hun ikke kan gøre mere for ham. Hun synes egentligt også, at hun har gjort rigeligt.

- Hun fortalte mig, at jeg ville modtage et brev fra kommunen om, hvad jeg skulle foretage mig, husker Jesper Andersen, der vælger at forlade barndomsbyen Odense og flytte til København.

- Jeg var i et dårligt miljø og ville gerne væk fra det.

tidspunkt får adresse hos Gaderummet.

Kort tid efter lukker Gaderummet, og Jesper Andersen er tilbage på gaden.

- Så gik det stærkt med at få sagsbehandlere. Lynhurtigt gav kommunen mig fem forskellige, som dækkede job og trivsel, job og beskæftigelse, ydelser, praktik og aktivering, fortæller han.

De fem sagsbehandlere er ikke nogen fordel for Jesper Andersen. Tværtimod synes han, at det er forvirrende, at så mange skal ind over hans sag.

Uoverskueligt

- Tit var det helt uoverskueligt, hvem af dem jeg skulle kontakte, samtidig med at jeg ofte følte, at jeg blev sendt videre fra en sagsbehandler til en anden. Det var så frustrerende, siger han.

Jesper Andersen føler sig overset og synes, det er uforståeligt, at dem, der er ansat til at hjælpe

Sagsbehandlere i tre byer

- Det er, da jeg flytter til Aarhus, at jeg pludselig har sagsbehandlere i tre byer. 11 i alt, siger han.

Fælles for de tre kommuner er, at ingen af dem kan finde ud af, hvem der har ansvaret for Jesper Andersen.

- Til sidst kunne jeg ikke overskue det, og jeg kunne ikke snakke med dem alle på samme tid. Og jeg tror heller ikke, at de talte sammen, fortæller han.

Endelig beslutter de, at Jesper Andersen hører til i Aarhus, og i dag er hans antal af sagsbehandlere halveret.

- Jeg har 'kun' fem, men jeg kæmper stadig med at få dem til at tale sammen. Og hver gang der kommer en ny sagsbehandler, tænker jeg på, hvor meget de når at sætte sig ind i min sag, før de begynder at træffe beslutninger for mig, fortæller han. |